

Magányos Angyal

Ossian

Túl gyorsan és túl korán
Talált rá az Élet
Adott, amit adhatott
Kevés jót és szépet

Szürke volt a hétköznapi
Szürke volt az ünnep
Hosszú évek múltak így
Gyakran rá sem néztek

A hajnalok már vártak rá
Kibontott, kócos hajjal
El nem mondott szavakkal
Sok-sok rejtett vággyal

Tudta jól, nem értették
Soha nem szerették
Szíve mélyén vak remény
De ha elment, nem keresték

Mint amikor a gyermekek sírnak
Ha éjjel rossz álmot látnak
Belül úgy izzik a bánat
Az emlékek csendben fájnak

Mint amikor sebektől vérzel
De irgalmat nem kérsz mégsem
Belül úgy hordod a múltad
Bármilyen volt, nem tagadtad
Törött és tépett szárnyal
Magányos Angyal

Egy téli reggel indult el
Várták a messzi fények
Nem hagyott itt semmi mást
Csak néhány rossz fényképet

Más világ most, ahol él
Más a szó és más a fény
Tavasz, ősz, nyár és tél
Nélküle fúj itt a szél

Mint amikor a gyermekek sírnak
Ha éjjel rossz álmot látnak
Belül úgy izzik a bánat
Az emlékek csendben fájnak

Mint amikor sebektől vérzel
De irgalmat nem kérsz mégsem
Belül úgy hordod a múltad
Bármilyen volt, nem tagadtad
Törött és tépett szárnyal
Magányos Angyal

Mint amikor a gyermekek sírnak
Ha éjjel rossz álmot látnak
Belül úgy izzik a bánat

Az emlékek csendben fájnak

Mint amikor sebektől vérzel
De irgalmat nem kérsz mégsem
Belül úgy hordod a múltad
Bármi volt, nem tagadtad

Törött és tépett szárnyal
Magányos Angyal